

føres af Finansministeren hernede, er slaaet til Jorden af Finansministeren i Landstinget i Fjor. Thi Finansministeren har i Fjor i Landstinget paavist, at det netop var ønskeligt at gøre Formueskatten og Indkomstskatten midlertidige. Han har sagt, at det var en Tanke, som han selv stadig og stadig havde fremsat og stadig støttede og henholdt sig til, og han har betegnet Talen om at gøre Forbrugsskatterne bevægelige som vanskelig og fastholdt, at det var lettere at gøre Formueskatten bevægelig. Mod den Betragtning, Finansministeren i Fjor gjorde gældende i Landstinget, har den højtærede Finansminister imidlertid i Aar hernede gjort een Betragtning gældende, som han ikke behandlede i Fjor i Landstinget, og hvor det følgelig ikke kan være nok at lade Finansministeren slaa sig selv for Panden. Den højtærede Finansminister siger nemlig, at det er farligt, naar man ikke har et Etkammersystem, at sætte saadanne Spørgsmaal ind paa Finansloven. Jeg troede, den højtærede Finansminister opfattede Forholdet saaledes, at det, der var sket i Forligsaaret, som han jo selv tillægger sig megen Ære for, og i alt Fald det, der skete ved Systemskiftet, betød, at Folketingets Overvægt paa Finansloven var sikret, at det var Folketinget, som havde den stærkeste Magt paa Finansloven. Jeg synes, det er overmaade beklageligt, at den højtærede Finansminister nu begynder at svække denne Følelse af Sikkerhed, som Folket og Folketinget hidtil have haft med Hensyn til Stillingen til Finansloven. Thi det, den højtærede Finansminister siger, er dette, at saafremt vi benytte Finansloven til et politisk Fremstød, have vi ingen Magt længere. Jeg tror, det er en meget farlig Betragtning, den højtærede Finansminister er kommen ind paa. Bunder den Omstændighed, at vi for Øjeblikket kunne gennemføre Finansloven uden nogen Protest fra Landstingets Side, saaledes at dette har opgivet at gøre Indvendinger mod den, kun i den ene Ting, at der ikke mere sættes noget ind paa Finansloven, som Landstinget kan have noget imod? Og vil vor Stilling svækkes, i samme Øjeblik som vi virkelig forsøge at føre en Venstrepolitik igennem paa dette Punkt? Jeg tror, at det er meget betænkeligt, hvad den højtærede Finansminister har fremsat. Jeg tror tværtimod, at en Beslutning om at føre ind paa Finansloven som midlertidig Bevilling Skatter paa Indkomst og Formue vil være i høj Grad egnet til at styrke og udvide Folketingets finansielle Magt. Naar Finansministeren mener, at vi kunne nøjes med at lægge de Skatter, han nu foreslaar

som fast Grundlag, og saa lade Toppen ovenpaa blive bevægelig, viser det ogsaa, at Finansministeren i Grunden slet ikke har nogen Betænkelighed ved selve Principet. Det er bare de nuværende Skatter, Finansministeren vil have faste. Men vi for vort Vedkommende sige: Vi ville ikke have de nye Skatter faste, thi de ere for det første ikke et Led i nogen Finansplan. Ved at gøre dem midlertidige holde vi aabent for Befolkningen og Rigsdagen den bedst mulige Lejlighed til at tage hele Spørgsmaalet om vore Skatter op til Behandling. Det store Spørgsmaal om Grundskatternes Stilling kan ikke staa udenfor en saadan Finansplans Drøftelse. Ved at gøre Skatterne midlertidige holde vi endelig aaben for Befolkningen Adgangen til at fri sig for disse Skatter ved at gøre den fordærlige Militærordning om. Derfor accepterer jeg med Tilfredshed, at den højtærede Finansminister med en enkelt Bemærkning har taget Grunden bort fra sin Opposition mod den midlertidige Bevilling af disse Skatter. Jeg tager imod det med Glæde, fordi jeg tror, at det er Vejen frem. Det er i alt Fald det Standpunkt, vi staa paa.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet. Det optages igen i Aften Kl. 7¹/₂.

Mødet udsat Kl. 4⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7¹/₂.

Bramsen: Naar ogsaa jeg anbefaler de nu foreliggende Skattelovforslag til Behandling i et eventuelt Udvalg, vil jeg dog straks sige, ligesom jeg antydede under Finanslovdebatten, at jeg tror, at en Revision af Finanstolden vilde være en baade sikrere, hurtigere og for alle Samfundsklasser lempeligere Vej til at bringe Finanserne i Orden; og det er dog noget, vi maa være enige om alle sammen, at der hurtigst muligt skal bringes Orden i Finanserne. Vi have en meget stor Stab af Toldembedsmænd, som koste Staten lige meget, hvad enten de opkræve en stor eller lille Told, men for hvert nyt Skatteobjekt, der fremdrages, skal der straks en hel Stab af Embedsmænd eller Tillids-